

Grad usikker under de nuværende Forhold. Jeg kan derfor ikke forstaa, at der er den Grund til Klage, som den ærede Ordfører fremsatte.

Ser vi nu paa Stigningen af Priserne paa Foderstoffer, finder vi, at Majs, der den 15. Juli noteredes til 10,65 Kr., er steget til 23 Kr. i Børsens Notering; men man kender intet til, hvor megen Majs der sælges til disse 23 Kr. Derimod ved vi, at de danske Landboforeninger har faaet frigivet et meget stort Kvantum Majs i England til en Pris af 14 Kr. eller under 14 Kr., og denne Majs har man hidtil kunnet sælge her i Landet til ca. 16,50 Kr. og endda tjene Penge paa den. Den højtærede Minister gav nogle Oplysninger vedrørende dette Spørgsmaal, men jeg kunde ønske nogle yderligere Oplysninger derom, thi den ærede Ordfører vender sig jo nu saa voldsomt mod Ministeren, fordi der ikke er gjort tilstrækkeligt for at skaffe Landet Foderstoffer. Men hvorledes har da vore Andelsforeninger, der fik Tilladelse til at importere disse Foderstoffer fra England, benyttet den givne Tilladelse? Det er vist et Par Maaneder siden, den blev givet. Er Majsen kommet her til Landet, eller har man siddet og sovet og ladet den blive ovre i England? Det fortælles mig, at en stor Del af Majsen svømmer paa Vejen hertil, og at en Del endnu ikke er indladet. Hvis det er rigtigt, synes jeg virkelig, at der er handlet i allerhøjeste Grad uforsvarligt fra Landboforeningernes Side. De opnaar saa gunstige Vilkaar, at de kan importere Majsen og sælge den til 16,50 Kr., og saa giver de sig til at strides om, til hvilken Pris den skal udleveres til Landmændene, om den skal udleveres til 20 Kr. eller til 16,50 Kr. Imedens faar Majsen Lov til at blive liggende ovre i England. Jeg kunde ønske, at den høje Regering kunde oplyse os om, hvorvidt denne Majs er kommet her til Landet, og hvorvidt Andelsforeningerne har udvist nogen Forsømmelighed; thi dette kan da sikkert ogsaa vendes imod den ærede Ordfører, som hører til Andelsforeningernes varmeste Talsmænd.

Naar man skal bedømme Landbrugets Stilling, kommer jeg til at tænke paa to Forhold, som jeg kender, og hvis

Sandfærdighed jeg indestaar for. Det ene angaar en yngre Gaardmand, der for 10 Aar siden arvede 10,000 Kr. Han købte ved Hjælp af denne Sum en Gaard, som han har drevet i disse 10 Aar. Det var en flink og dygtig Mand, der i alle Henseender passede sin Virksomhed. For ganske nylig solgte han Gaarden og ejede da gennem den Fortjeneste, han havde opsamlet i Aarenes Løb og gennem den højere Pris, han fik for Gaarden, fordi den var blevet forbedret, 50,000 Kr., medens han, som sagt, gik ind i den med 10,000 Kr. Han havde altsaa i Løbet af 10 Aar tjent 40,000 Kr., det er i aarligt Gennemsnit 40 pCt. Ved Siden af ham boede en yngre Daglejer, der ogsaa var en flittig og stræbsom Mand. Han var vist ikke en Gang Socialdemokrat, ikke en Gang dette vil man kunne sige ham paa fra den anden Side. Paa denne Tid af Aaret gaar han over Mosen til sin Arbejdsplads Kl. 6 om Morgenen med en Lygte, og naar det er mørkt om Aftenen, vandrer han hjem igen over Mosen med Lygten. Medens han har arbejdet paa den paagældende Gaard, har han oftest haft en Ugeløn af 7 Kr. Denne blev for 3 Aar siden forhøjet til 8 Kr. 8 Kr. om Ugen havde denne Mand at forsørge sin Familie med, og nu er det, jeg spørger den ærede Forespørger om, hvordan det egentlig hænger sammen med Grundlovens § 82 og disse 8 Kr. De 8 Kr. maa efter min Mening være denne Mands grundlovmæssige Ejendom, de maa være lige saa hellige og ukrænkelige som Bondens Rug; men det er dog langt fra Tilfældet, der gøres paa mange forskellige Maader Attentater paa disse 8 Kr. Lad os begynde fra en Ende. Denne Mand bruger ganske vist ikke Smør, saa Smørrets Prisstigning undgaar han; hvis man vilde tale til ham om Smør, han, som dog hele sit Liv har levet mellem Køer, vilde det være, som talte man om Kanaans Land, der flød med Mælk og Honning, eller fortalte ham et østerlandsk Eventyr. Man kan sige sig selv, at der bliver ikke Smør ud af 8 Kr. om Ugen, naar der er Familie at forsørge. Derimod bruger han Brød, og det er fordyret med ca. 1 Kr. om Ugen, hvis han bruger 3 Rugbrød ugentlig, og bruger han et Par Pund Født, er det ogsaa fordyret